

tages til Indtægt som Indvendinger mod selve Lovforslaget. Der er af de to Mindretal fremfat forskellige Ansuelser med Hensyn til nogle Enkeltheder i Forslaget om Kjøbenhavns Befæstning, væsentligt fordi de to Mindretal have havt noget andre Ansuelser dels med Hensyn til Artilleriets og dels særlig med Hensyn til Infanteriets Anvendelse ved Angreb og Forsvar af Fæstninger, men begge disse to Mindretal udtale udtrykkeligt, at de erkjende, at dersom Regjeringens Lovforslag vedtages, vil der være bundet en væsentlig Betyggelse og noget virkelig Gavnligt til Gunst for vort Forsvar. Saadanne Mindretals Udtalelser have nu efter min Opfattelse ogsaa af den Grund saa meget mindre at sige, som jeg ikke er i nogenstomhelst Tvivl om, at afvigende Ansuelser med Hensyn til Enkeltheder i et saadant Forslag altid vil komme frem og blive ved at komme frem, selv om vi her i Thinget vedtage et Lovforslag. De vilde blive ved at komme frem lige til det sidste Øieblik, naar Befæstningen staar fuldt færdig paa Marken. Thi det er jo aabenbart, at det, som afgjøres ved Lovforslaget, er de store Principer for Befæstningsvæsenet, det er den finantzielle Begrænsning, indenfor hvilken Befæstningerne skulle gennemføres, det er det Formaal, som Fæstningerne skulle have, det er den Sikkerhed, som skal vindes med Hensyn til Landets Forsvar i det Hele taget og med Hensyn til den Øst, som ligger bagved, det er Spørgsmaalet om, hvilken Forsvarskraft Fæstningen skal svare til, det er disse store Principer, som selvfølgelig maa afgjøres her i Thinget, men Enkeltheder, som om et Fort skal ligge et Par hundrede Alen mere mod Nord, Syd, Øst eller Vest, Kalibret for Skytset og den Slags Ting, er Sager, som vi her i Thinget ikke kunne have en kompetent Mening om, og med Hensyn til hvilke der jelsfølgelig maa være givet Administrationen ved Gjennemførelsen af Lovforslaget en vis Latitude. Den ærede Ordfører udtalte dernæst, at Betænkningen, Flerallets og Mindretallets, snarere bekræftede end svækkede de Indvendinger, som vare komne frem ifjor. Jeg skal af mange Grunde ikke trætte det ærede Thing med at gaa ind paa at oplæse noget af Kommissionsbetænkningen. Jeg skal i saa Henseende ganske overlade det til den høitærede Minister, forsaavidt han maatte anse det for rigtigt, at optage Detaillerne i denne Sag; men jeg kan ikke sige Andet, end at, naar man læser Kommissionsbetænkningen, faar man akkurat det omvendte Resultat ud deraf af det, som den ærede Ordfører nævnde. Det er jo iøvrigt en bekjendt Ting, at der Intet er, uden at det jo kan læses paa høist

forskjellig Maade. Ordsproget siger jo endogsaa om Bibelen, der er en saa let forstaaelig Bog, at den kan læses paa forskjellig Maade, saa det skulde da være høist underligt, om ikke en saadan Betænkning som den, der er afgivet af den paagældende Kommission, ogsaa med en god Villie fra den ærede Ordførers Side kunde læses paa en høist bizar Maade. Men jeg skal dog endnu gjøre den Tilføielse, at naar den ærede Ordfører retter en saadan Behreidelse mod Kommissionen, at dens Betænkning kun er grundet paa løse Overveielser, tillader jeg mig at sige, at det er en Paastand, for hvilken der ikke foreligger Spor af Bevis.

Jeg skal nu gaa over til det, som egentlig er det Hovedsagelige, nemlig Spørgsmaalet om selve Lovforslaget og dets Skæbne her i Thinget. Den ærede Ordfører tog feil eller brugte et ikke ganske korrekt og maaste mindre smagfuldt Udtryk, naar han beskylde os for, at vi skulde have fremfat Jeremiader i vor Betænkning overfor Flerallet. Vi have kun anført faktiske Ting, som jo nok turde være temmelig utvivlsomme. Med Hensyn til selve Lovforslaget kjender jo Thinget fuldstændig vor Stilling, det kjender den jo efter vore Udtalelser fra ifjor. Vi ere ganske vist ikke enige i alle Enkeltheder paa det paagældende Lovforslag. Jeg har ifjor f. Ex. lagt nogetstomhelst Skjul paa det iaar, at jeg har en noget disjenterende Mening fra Lovforslaget med Hensyn til, hvad der er foreslaaet angaaende en Befæstning i Sylland; men ikke desto mindre udtalte jeg ifjor og gjentager iaar, at vil man overhovedet Forsvarssagen, saa maa enhver vise nogen Resignation, og om man end ikke kan faae det fuldstændig saaledes, som man vil have det, maa man, naar man er enig i det Væsentlige, slutte sig til det, og derved har jeg for mit Bedkommende altid været villig til ogsaa at sige: Jeg er beredt til at tage Lovforslaget, som det er. Vi have udtalt ifjor, at vi ere enige med den høitærede Regjering i Grundtanke i den Forsvarsplan, som ligger til Grund for Lovforslaget. Vi have udtalt, at efter vor Overbevisning er Kjøbenhavns Befæstning et nødvendigt Led i vort hele Forsvarssystem, og uden den bliver dette ikke tilstrækkeligt og ikke fuldstændigt og vi have udtalt, at efter vor Overbevisning var det muligt indenfor den finantzielle Begrænsning, som er sat ved Lovforslaget, at kunne opnaa en forsvarelig Gjennemførelse af en saadan Befæstning; men vi erkjende tillige — og vi udtale det ikke som en Jeremiade, men som et ubestrideligt Faktum — at det for Tiden er os umuligt